

— Куру, ти ще бждешъ знаменосецъ. Прекръсти се и цѣлуни знамето! Съ него да паднешъ въ боя, но и умрѣлъ вече врагътъ да не може да го изтръгне изъ ръцетъ ти!

Куруто развѣлъ тържествено знамето срѣдъ парахода. Всички отложили шапки и извикали: „Да живѣе България!“

Офицерътъ Войновски преброилъ дружината.

— Момчета! — обѣрналъ се Ботевъ — азъ съмъ Христо Ботевъ. Революционниятъ комитетъ въ Букурещъ ме избра за войвода, да ви предвождамъ и заведа въ България за борба съ турцитъ.

— Да живѣе Хр. Ботевъ! Да живѣе България! — извикали всички.

Скоро параходътъ се отбилъ отъ срѣдата на Дунава и се отправилъ къмъ българския брѣгъ, малко по-горе отъ с. Козлодуй, и спрѣлъ на десетина крачки отъ брѣга. Матросите поставили нѣколко дъски между парахода и сушата и направили мостъ. Всички момчета се струпали при изхода на парахода и запѣли. Най-напредъ излѣзълъ Ботевъ съ гола сабя въ ръка; последвалъ го знаменосецътъ Куруто, който билъ знамето въ земята. Следъ тъкъ заизлизали четниците по десетици.

Още не била излѣзла на брѣга цѣлата дружина, ето че отъ близката височина се появила турска стража и се спустнала къмъ знамето, за да разбере, какви хора излизатъ отъ парахода. Но въстанниците вкупомъ насочили пушките. Изгрѣмѣла само първата десетица. Единъ отъ турските войници падналъ, а другите се разбѣгали.

Всѣки четникъ, щомъ стїжехъ на брѣга, бѣрзо падалъ, цѣувалъ българската земя и заемалъ своето място въ реда.

Когато излѣзли всички четници, мостътъ билъ вдигнатъ, и параходътъ „Радецки“ бѣрзо поель своя пътъ по Дунава. Двамата капитани, Ботевъ и капитанътъ на парахода, отложили шапки и се поздравили отдалечъ.

Ботевъ застаналъ предъ наредената дружина, прегледалъ я и дѣржалъ огненно слово. Всички се заклѣли, че ще бждатъ вѣрни на отечеството си, ще се покоряватъ на войводата и ще дадатъ живота си за свободата на България. Следъ това тръгнали и запѣли:

Не щеме ний богатство,
не щеме ний пари,

искаме свобода,
човѣшки правдини.

— Момчета, — казалъ Ботевъ, Стара-планина е далечъ, има

Знаменосецътъ Никола Симоновъ
излѣзълъ на брѣга и се спусналъ
къмъ знамето, за да разбере, че
излѣзли бѣрзите четници.